

همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

کارآفرینی در پرتو مبانی علم حقوق

امین رستم زاده^۱ محمدامین رضازاده^۲

چکیده

کارآفرینی پروسه‌ای که موجد ارزش‌آفرینی و به عنوان رگ حیات توسعه بشر مطرح است و هدف از آن نیل به رفاه و عدالت و سعادت بشری با اتکا به قوه خلاقیت، فکر آفرینی و نوآوری است و شخص کارآفرین همه این نتایج ارزشمند را با خصوصیاتش (که منحصر به فرد است) به نتیجه می‌رساند و علم حقوق که غایتش رفاه، سعادت و عدالت بوده و حقوقدانان نیز مجری این مهم است، وجه اشتراکات و تعاملات بسیاری با علم کارآفرینی و فکر آفرینی خلاقیت و نوآوری به عنوان ارکان آن دارد و نهادینه کردن این فرهنگ و سبک در حوزه‌های مختلف رشته حقوق نتایج بسیار اثرگذار به هدف و ارزشمندی برای اهداف غایی کارآفرینی دارد. چه در بحث کارآفرینی به معنای اعم که شامل: خلق ایده‌های جدید، خلاقیت، فکر آفرینی و نوآوری در پروسه تکوین و تدوین قاعده حقوقی تا مراحل تصویب، اجرا، تفسیر، صدور حکم و موضوعات مرتبط و یا کارآفرینی به معنای اخص که شامل: ایجاد فرصت‌های کسب و کار جدید و اصلاح شیوه‌ها و خلق خدمات بدیع (برای فارغ‌التحصیلان حقوق) که دارای ارزش هست، شایان توجه است. در این مقاله به این سؤال پاسخ داده می‌شود که چه وجود اشتراکی بین علم حقوق و کارآفرینی وجود دارد و چگونه علم حقوق با این‌همه گستره زیرشاخه‌هایش می‌تواند از علم کارآفرینی در تحقق متعالی غایت نهایی خود تعذیب و بهره‌وری نماید و به عنوان مصدق چند نمونه در حقوق ملی و رأی صادره در قضایای بین‌المللی و نیز قوانین تدوینی کشورها در حوزه سرمایه‌گذاری خارجی و حقوق تطبیقی به صورت کلی با بحث خلاقیت و نوآوری تحلیل و تطبیق شده و بر اساس نتایج این تحقیق بنا بر ضرورت تغییر خلاقالنه و حفظ پویایی و پایایی قانون علی‌الخصوص در مباحث مرتبط سرمایه‌گذاری خارجی و بین‌المللی اقتصادی باید یک کارشناس حقوق و علی‌الخصوص حقوقدانان در حوزه‌های مختلف قالب و محتوای کاری و تخصصی و مطالعات حقوقی، با ذره‌بین نوآورانه و خلاقالنه کارآفرینانه به موضوع نگریسته و به نکته‌های آرمانی نهادین شده این علم به شکل تصاعدی دست یابند.

واژگان کلیدی: کارآفرینی و فکر آفرینی، علم حقوق، خلاقیت و نوآوری، رفاه و عدالت، شکستن شیوه‌های کلیشه‌ای، پروسه تکوین قاعده حقوقی

^۱. عضو گروه توسعه فناوری اطلاعات در مدیریت کسب و کار و گروه حقوق و مرکز حقوق خصوصی و داوری جهاد دانشگاهی آذربایجان غربی، دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه علم و فرهنگ تهران (a.rostamzadeh@usc.ac.ir)

^۲. عضو هیات علمی و گروه توسعه فناوری اطلاعات در مدیریت کسب و کار و گروه حقوق و مرکز حقوق خصوصی و داوری جهاد دانشگاهی آذربایجان غربی، دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه تهران

همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

اهمیت

واژه کارآفرینی از ریشه فرانسوی کلمه "Entrepredre" گرفته شده است، بر این اساس کارآفرین کسی است که تعهد می‌کند تا سازمان‌دهی و مدیریت کسب و کار جدیدی را که توأم با ریسک است، بپذیرد.

سازمان بین‌الملل کار "ILO" آورده است: کارآفرینان کسانی هستند که توانایی دیدن و ارزیابی فرصت‌های کسب و کار را دارند. آن‌ها منابع لازم را جمع‌آوری کرده و با کاربرد آن‌ها موفقیت خودشان را تضمین می‌کنند.

کارآفرینی به عنوان رگ حیاتی توسعه بشری در ابعاد مختلف زندگی بشر، قابل بحث در حوزه‌های اجتماعی حقوقی اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و ... است. شومپیتر پدر علم کارآفرینی؛ "کارآفرینی را موتور محرکه توسعه جامعه" قلمداد کرده است. (احمد پور داریانی، ۱۳۸۰: ۳۴-۳)

امروزه با عنایت به معضل بیکاری جوانان و ظهور پدیده کارآفرینی در دو دهه اخیر این مهم فقط از منظر کار و اقتصاد و اشتغال مورد بحث قرار گرفته و زوایای مختلف این موضوع مهجور مانده است و اما کارآفرینی به عنوان متتحول کننده و عاملی برای رشد تعالی از اهمیت فوق العاده‌ای در جوامع مختلف و در تمامی ابعاد آن برخوردار شده است و برای تحقق آن نیز با رویکرد علمی تکنیک‌هایی جهت تقویت عناصر این مهم پیش‌بینی شده است (هیگینز، ۱۳۸۱: ۵۱-۷۰) تا با حل و یا ترمیم و ایجاد خلاق و نوآورانه مسئله و موضوع و... مدنظر مدلی ذهنی خلق شود که اثربخشی آن در ضریب رشد برای رسیدن به آرمان غایی موضوع باور کردنی نباشد (صمد آقایی، ۱۳۸۵: ۱-۱۴)

چون امروزه حل مشکلات مردم و رسیدن به رفاه چه از طریق خودشان و چه از طریق مراجع موردنظر خصوصی و دولتی نیازمند اتخاذ رویکرد خلاقانه جدید برای نیل به کاهش مدت زمان انتظار و کم کردن پرسه موردنظر و نتیجه دهی بالاتر و از همه مهم‌تر، کیفی‌تر کردن آن‌ها در تمامی موضوعات و حوزه‌ها و ابعاد مختلف آن هست و این ایده آل محقق نمی‌شود، مگر اینکه خلاقیت به عنوان یکی از ارکان مهم کارآفرینی (که می‌توان از آن به فکر آفرینی نیز تعبیر نمود)، در جامعه و ذهن مردم و متولیان به شیوه‌ای اصولی فرهنگ‌سازی و نهادینه شود. (رستم زاده، ۱۳۸۹: ۵-۱۰)

در جامعه کنونی کارآفرینی و فکر آفرینی برای شروع هر چیزی به یکی از اساسی‌ترین منابع و پتانسیل‌های موردنیاز تبدیل شده و از همه مهم‌تر جامعه دیگر برای رشد و تعالی خود مثل چندین دهه

همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فوستهای حدیدکس و کار

پیش به عنوان یکی از ارکان رشد نیازمند کارآفرینی نیست، بلکه ضرورتی اجتناب‌ناپذیر و اولویت‌دار برای حرکت تصاعده‌ای در این مسیر فزاینده است. (زبردست، دستم زاده، ۱۳۸۵)

موضوع دیگری که در بحث کارآفرینی می‌توان ذکر کرد، این است که کارآفرینی و فکر آفرینی فرآیندی محدود و محصور و مختص نیست، بلکه این مهم آن قدر ارزشمند و حیاتی است که باید اندیشمندان و محققان تمامی رشته‌ها و علوم مختلف مبحث کارآفرینی و فکر آفرینی را با آن علم عجین کنند تا به دستاوردها و روزنه‌ها و رویش‌های بدیع تر و نزدیک به غایت اصلی آن حوزه از علم دست یازند.

و اما خود مبحث کارآفرینی در کلیت موضوع به فرآیندی گفته می‌شود که از یک ایده که حاصل ضرورت یا فرصتی است که در حوزه خاصی متولد شده و سپس در مراحل مختلف باروری با خلاقیتی بیشتر از پیش عجین شده و بعد از پردازش آن بر اساس واقعیت‌های موجود در ذات خود و عارضه‌ها و شرایطی که می‌تواند آن را تحت تأثیر قرار دهد، به مرحله نوآوری رسیده و عاملی جهنده برای رها شدن از یک تکرار و کلیشه منفی و یا حتی مشیت است. (فیض بخش، تقدیم باری، ۱۳۸۵: ۶-۱۳)

واژه کارآفرینی ناخودآگاه ذهن را به مباحث مرتبه کار و اشتغال هدایت می‌کند، اما غایت اصلی آن تحول دررونده و فرآیند موضوع است و گاهی بازگشت به اصل و ذات قبلی و هزارگاهی با شکستن قالب فعلی و گاهی با ترکیب خلاقانه انواع موجود از موضوعات مبتلاهه و یا تغییر و دستکاری کوچکی در پرسه مدنظر، به شکلی باورنکردنی و اثرگذار حاصل می‌شود و این مهم باعث کثیر رویش‌های جدیدتر و بدیع‌تر ذهن در موقع استفاده از این واژه مهم و اساسی می‌شود و هدف، رسیدن به نتیجه خلاقانه و کاربردی و عملیاتی در این دریای بیکران علم است (درستم زاده، ۱۳۸۹: ۷-۸) و درمجموع در کنار بسیاری از برکات کارآفرینی می‌توان اذعان نمود که کارآفرینی کیفیت زندگی بشر را بهبود می‌بخشد. (سالازار، ۱۳۸۰: ۱۸)

پس استفاده از فکر آفرینی و کارآفرینی در معنی اعم و اخص آن به عنوان یک ضرورت حیاتی و اساسی برای رسیدن به غایت علوم مختلف نیازی مبرم است که باید با اطراف و اختصاص وقت و هزینه این فرهنگ و سبک به عنوان یک اصل در علوم مختلف و در تمامی زوایای آن نهاده شده و شاهد رشد کاربردی تر و عملیاتی تر علوم در زندگی بشری مورد بهره برداری قرار گیرد که این مهم محقق نخواهد شد، مگر اینکه فرهنگ کارآفرینی و فکر آفرینی به اصلی بی بدل و لازم در جامعه تبدیل شود و یقیناً علم حقوق نیز نمی تواند به خاطر شرایط متفاوت تر از علوم دیگر و پایبندی به متون قانونی و اصول ثابت حقوقی از این مهم مستثننا گردد و با درون کاوی، دقت و تدبیر و تأمل محتوای در حوزه های مختلف علم حقوق، متوجه می شویم که تمامی ابعاد رشته حقوق از عطش این فرهنگ رنج می برد و به خاطر عدم سازمان دهی و

همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

شناسایی واقعی و عدم مدیریت صحیح در حوزه‌های مختلف علم حقوق این فرهنگ ابتر مانده و شاهد رویش‌های جدیدتر به شکل کمی‌تر و کیفی‌تر نیست.

لذا می‌طلبد که فرهنگ کارآفرینی و فکر آفرینی به شکل ظریف و کارشناسی به صورت تخصصی از سوی محققین و پژوهشگران علم حقوق و کارآفرینی مورد تحقیق و پژوهش قرار گیرد؛ و سؤال این تحقیق نیز در همین راستا طرح ریزی شده است که چه وجود اشتراک بین کارآفرینی و علم حقوق وجود دارد؟ و چگونه علم حقوق می‌تواند از کارآفرینی در تحقق آرمان و غایت نهایی خود بهره‌مند و بهره‌وری نماید؟

ضرورت

علم حقوق یکی از علومی است که شاید بیش از علوم دیگر نیازمند نهادینه شدن فرهنگ فکر آفرینی و کارآفرینی و خلاقیت و نوآوری است.

امروزه تنوع بخشیدن و کوتاه کردن پروسه‌های کلیشه‌ای و تلفیق و ترکیب خلاقانه و ساختارشکنی قالب و شیوه‌های تفکر کم بازده و ارتقاء آن و خلق محصولاتی که بتواند خلاقانه اندیشیدن و زیستن و انجام دادن را برای بشر فراهم نماید، از ضروریات زندگی جوامع بشری محسوب می‌شود. ضرورت‌های اقتصادی و سیاسی و آرمان‌های اخلاقی و مذهبی هرکدام در این مسیر سهم بسزایی دارد. قانون‌گذار باید به وسیله تجربه و مشاهده به یاری جامعه‌شناسی، این ضرورتها را بشناسد.

علم حقوق مانند علوم تجربی در بی احراز واقعیت‌ها نیست، نتیجه این کاوش‌ها در ترازوی عقل سنجیده می‌شود و قانون‌گذار می‌کوشد تا بهترین قاعده را در این میان بیاورد و در انتخاب آن نظم عمومی و عدالت را هر چه بیشتر رعایت کند. درست است که هدف تمام قواعد حقوقی تأمین آسایش و نظم عمومی و اجرای عدالت است؛ ولی معلوم نیست این مفاهیم مجرد و کلی را چگونه باید با حقایق خارجی تطبیق کرد و معیار تشخیص عدالت چیست؟

هنوز انسانیت به پاسخ قاطعی دست نیافته است که آیا هدف از ایجاد قواعد باید آسایش و آزادی فرد باشد و شخص انسان مبنا و هدف آن قرار گیرد، یا هدف اصلی تأمین نیازهای اجتماعی است؟ و فرد به عنوان جزئی از آن مورد توجه است یا سرانجام باید امر سومی را هدف اصلی قرار داد؟ که مکاتب حقوق اصالت فرد و اصالت حقوق اجتماعی و دولتی زاییده همین تفکرات است. (کاتوزیان، ۱۳۷۷: ۳۵)

دکتر کاتوزیان در تعریف قاعده حقوق آورده است: «قاعده‌ای الزام‌آور که به منظور ایجاد نظم و استقرار عدالت بر زندگی اجتماعی انسان حکومت می‌کند و اجرای آن از طرف دولت تضمین می‌شود.»

همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

با تدبیر در این تعریف متوجه می‌شویم که عدالت، یکی از ارکان مهم تعریف قاعده حقوقی، به عنوان ابزار دست یازیدن به هدف اصلی علم حقوق مورداشاره و تأکید قرارگرفته است.

تاریخ زندگی بشر همواره در تلاش برای راه تمیز و اجرای عدالت تشکیل شده، ولی نه تنها به دلیل مجرد بودن این مفهوم بلکه به خاطر نسبی بودن آن نیز این تلاش پایان نمی‌پذیرد و همچنان ادامه می‌یابد. عدالت در هر زمان و مکان با توجه به مجموع شرایط اقتصادی و سیاسی و اجتماعی خاص آن بایست معین شود و نباید آن را ثابت پنداشت، به بیان دیگر عدالت مفهومی اخلاقی است و همراه بالاخلاق دگرگون می‌شود و در مجموع به طور خلاصه به دلیل مجرد و نسبی بودن مفهوم عدالت و برخورد اجرای آن بانظم قواعد حقوق، گاه از عدالت فاصله می‌گیرد. هرچند که گرایش به سوی آن را به عنوان آرمانی مطلوب همیشه حفظ می‌کند به همین جهت است که در تعریف حقوق عدالت آن را در زمرة اصلی بحث ذکر می‌کنیم. (همان: ۳۸)

درنتیجه هدف و غایت علم حقوق عدالت است، عدالتی که درست است در تعریف مشخص و معین و دست نیافتمند توصیف می‌شود، اما در عمل امکان دارد. عدالت معانی مختلفی را بر اساس مقتضیات عارض شده زمانی، مکانی و موضعی بر خود تحمیل نماید. چنانکه در می‌باییم فکر آفرینی و خلاقیت یکی از خصیصه‌های بارزی است که یک حقوقدان برای رسیدن به معنی واقعی عدالت در مفهوم کاربردی به آن‌ها نیاز حیاتی پیدا می‌کند و نمی‌تواند با یک شیوه تفکر و استدلال سنتی و کلیشه‌ای که شاید در موضوع یا موضوعاتی نتیجه هم بدهد به عدالت واقعی دست یابد؛ پس فکر آفرینی و کارآفرینی می‌تواند شیوه و ابزار جدید (شاید از بعد عنوان دهی) نیل به عدالت باشد و به نوعی تضمین‌کننده نیل به عدالت در موضوعات مشابه، اما با شرایط عارضه‌ای متفاوت باشد.

این بحث نمونه‌ای مصدقی برای درک فرهنگ فکر آفرینی و خلاقیت در شیوه استدلال یا تدبیر در علم حقوق بود. پس ضرورت وجود فرهنگ و علم کارآفرینی و فکر آفرینی و خلاقیت در رشته حقوق انکار ناپذیر و اجتناب ناپذیر، نسبت به نیاز مردم و جا افتادن عدالت و سعادت و رفاه مردم تلقی می‌شود.

بحث و بررسی

با عنایت به موضوعات کلی مطروحة در بخش «ضرورت» این مقاله، برای بیان دقیق و تخصصی‌تر کردن مسئله به شرح، بحث و بررسی و قیاس دو متغیر اصلی مدنظر آن پرداخته می‌شود. دکتر کاتوزیان در فنون مربوط به تنظیم قواعد و نوشتن قانون آورده است؛ برای وضع قانون مفید، پی بردن به قواعد مفید کافی نیست. باید قواعد حقوقی به زبانی گفته شود که برای عموم قابل فهم باشد و به اندازه‌ای صریح که دادرس را در اجرای آن دچار تردید نسازد و در عین حال به او مجال توجه به

معايش ملی ایده های کارآفرینی و فرصت های جدید کسب و کار

وضعیت احوال خاص هر دعوی را بدهد و راهی برای اجرای عدالت باز بگذارد. رعایت نکردن این امور از ارزش قوانین و میزان احترام نسبت به آن می کاهد و مأموران اجرای قانون را نیز با دشواری های گوناگون رو برو می سازد. جمع این صفات در قانون به آسانی فراهم نمی شود، ذوق تجربه و معلومات فراوان می خواهد و به شکیبایی بی نظیری نیاز دارد.

در یک مقایسه تطبیقی تعريفی بین یک حقوقدان و کارآفرین و با عنایت به خصوصیات کارآفرینان که یک کارآفرین باید عاشق بوده و از آزمون و خطا بپرهیزد و بدون تعصبات و محدودیت های فکری به خلق ایده و اثر بپردازد و صبر و شکیبایی را با مدیریت غیر عجولانه در هم بیامیزد و خلاقانه همه فرصت ها و واقعیت های فعلی و آتی را بسنجد و خلاقانه موضوع را به عنوان مشکل تبدیل شده به مساله تعریف کرده و برای حل مشکل و تناقضات راه حل ها و ایده های خلاقانه خلق کرده و ابزارها و تکنیک های حل خلاق مساله را نوآورانه برای تحقق عدالت اجتماعی و هدف آرمانی خود بکار گیرد از سویی پردازش فکری او صرفاً محدود به صورت موضوع نباشد چراکه خلق ایده با سیر تفکر در سیرت موضوع حاصل می شود و در این راه نباید از تجربه و قیاس و تطبیق با سایر ایده های مشابه مدنظر غافل شود چراکه تطبیق مشابهات سبب عدم تکرار آزمون و خطا و نیل به ایده جدید منتهی می شود از همه مهمتر شناخت نیاز و ذایقه مخاطب و نیازسنجی بازار و یا حتی بازار سازی برای مخاطب و تولید و خلق ایده برای آنان و شکستن تکرارها و کلیشه های عدالت نما و نوآوری در شیوه ها و احترام به خواسته و نیاز بشر به شکل خاص و جامع جهت حفظ ارزش و کرامت بشریت (رستمزاده، ۱۳۹۲: ۴۳) از خصیصه های مشترک ایده آل این دو علم است که با نگرش تطبیقی محتوایی تر محرز می شود و در علم حقوق در بحث روش دادرسی وظیفه قاضی فقط اجرای صرف و خشک قوانین، بدون ایفای نقش سازنده خود نیست بلکه دادرس ناچار است قانون را در مواقعي که پیش بینی نشده و یا قانون مجمل و متناقض است به شکلی فکرآفرینانه و خلاقانه تفسیر و مفهوم درست قلمرو آن را معین ساخته و اراده قانون گذار را به یاری منطق، به شکلی خلاقانه دریابد و خود را محدود به الفاظ و عبارات قانون نسازد که همگی این خصایص از ویژگی های کارآفرین و افراد خلاق و نوآور است.

آموختن علم حقوق امروز، روش خاصی پیدا کرده است که نباید با شرح تفسیر مواد قانونی اشتباہ کرد، بلکه یک حقوقدان باید متوجه تحولات رویه قضایی در تلاش اصلاح قوانین و حذف جرم انگاری های بی جا باشد و باید نظر قانون گذار را در زمان وضع قانون بباید و آن گونه که منطق او حکم می کند روح قانون را در مسائل گوناگون به دست آورد و یا درست است که قانون مهم ترین منبع حقوق است؛ ولی معنی واقعی قانون در محاکم تعیین شود و در آنجاست که قاعده کلی و بی جان به صورت مقررات پویا و پایا درآمده و عالم حقوق نباید خود را محدود به روشن ساختن حقوق کنونی کند. بلکه بایستی ارزش قواعد آن را معین کند و برای قانون گذار راهگشا و مشاور باشد. اوست که باید از تمام علوم اجتماعی، مذهب، اخلاق و حتی

معايش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

مدیریت، خلاقیت، نوآوری و فکر آفرینی بهره گرفته و با توجه به وضع اقتصادی، سیاسی، تاریخی، فرهنگی کشور بهترین و عادلانه‌ترین قواعد را پیشنهاد کند و آن‌ها را به‌گونه‌ای منعطف و بر اساس غایت حقوق به صورت قواعد اصولی و قابل فهم و اجرا دربیاورد. (کاتوزیان، ۱۳۷۷: ۷۶)

موارد مورد اشاره نمونه مصداقی از کارآفرینی در علم حقوق است موارد تطبیقی دیگری نیز به معنای کلی کارآفرینی در علم حقوق برای اشتغال فارغ‌التحصیلان این رشته وجود دارد که به‌نوعی ظرفیت‌های آن در قانون نیز پیش‌بینی شده، ولی کار نشده است و با کمی خلاقیت می‌توان کسب‌وکارهای جدیدتر و به صورت بین‌رشته‌ای با علوم دیگر را طراحی، تدوین و نیازمندی کرد و ضمن اشتغال‌زاگی، خدمات و رفاه باکیفیت‌تر را نیز به جامعه هدیه داد و به‌نوعی کار قصاص و محاکم را کاهش داد و در موقعی این فعالیت علمی و تخصصی گزارش‌شده و شرح وضعیت که به صورت مطالعاتی تهیه و تدوین شده، می‌تواند کمک کار آراء قضات باشد یا اینکه فارغ‌التحصیلان دانشکده‌های حقوق در هر منطقه و شهری می‌توانند به عنوان داوران یا مشاوران و کارشناسان حقوق تحت عنوانی مختلف «داور یار و یا مصالحه یار و...» مؤسسه‌ای داشته و با ترسیم واقعی کیفیت و هزینه فایده و برآورد ضرر و یا ارزش افزوده موضوع دعوا در زمان صدور و اجرای حکم و به نتیجه رسیدن پرونده و بحث زمان هزینه شده طرفین و سایر مسائل روحی و روانی و سایر مؤلفه‌های عارضی به طرفین ... راه حلی را پیش‌بینی و در اختیار طرفین قرار دهند که مصالحه صورت پذیرفته و یقیناً برکات زیادی خواهد داشت.

البته لازم به ذکر است این موضوع در قواعد پیش‌بینی شده، اما اندیشه خلاق باید با شیوه‌های متنوع و مختلف و قالب‌بندی فکر آفرینانه این ظرفیت حقوقی را شکوفا نموده و زمینه کارآفرینی در علم حقوق را رونق دهد و یا بحث تشکیل رایزن‌های حقوقی و یا مشاوره‌های حقوقی و اقتصادی متشکل از چند و کیل جهت مذاکره و حل و فصل اختلافات و یا در راستای تهیه و ارائه اطلاعات و شناسایی قواعد حقوق تجارت کشورها و یا سایر قواعد مدنظر و یا تسهیلات سرمایه‌گذاری خارجی و شناسایی مناطق مستعد اقتصادی کشورهای خارجی و قوانین مربوطه و... نیز از جمله نمونه‌های دیگری از کارآفرینی در علم حقوق می‌تواند باشد و یا طراحی ساخت سیستم پروسه‌ای و محصول نرم‌افزاری خلاقانه جدید که بتواند در موضوعات حقوقی کمکی برای رفع نیازهای قضات، وکلا، سرديفتران و مشاوران حقوقی و حتی مردم در مسائل حقوقی باشد و هم‌چنین ایده پردازی در خصوص اصلاح فرآیندها و شیوه‌های مشاوره‌ای کلیشه‌ها و موضوعاتی از این دست می‌تواند موضوع کارآفرینی در علم حقوق باشد.

در بحث تخصصی‌تر رشته حقوق از این منظر لزوم نگرش خلاقانه، نوآورانه و بروز کردن قانون که در بعضی از رشته‌های تخصصی حقوق شاید تغییر مستمر و مقطعی آن با اصطلاح در تضاد باشد اما در بعضی

همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

از قوانین مخصوصاً زمانی که در حیطه بین‌الملل قرار گرفته و یا با موضوعات اقتصادی و سرمایه‌گذاری خارجی مرتبط می‌شوند این تغییر خلاقالنه و نوآورانه بسیار حیاتی و موافق با ذات مقتضایش است؛ بطوریکه بر اساس مطالعه‌ای در سال ۱۹۸۷ موضع سرمایه‌گذاری در ۳۳ کشور تقریباً مشابه بوده و در طول ۱۳ سال سرعت اصلاح و رفع موانع در میان این کشورها متفاوت بوده است. در این میان ایران در منطقه مربوطه از این حیث جزء کشورهایی است که کمترین سرعت مربوط را دارا بود و بالاترین سرعت از آن چین بوده است. همچنین از سال ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۰ (۱۴۸۵) قانون، در کشورهای مختلف برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی به تصویب رسیده است. در سال (۲۰۰۰) ۶۵ کشور اقدام به تغییر قانون برای جذب سرمایه کردند؛ که این روند در آن مقطع زمانی برای ایران بسیار کند و بطئی بوده است. (غمی نژاد، ۱۳۸۰: ۴) و یا در بحث مهم و اساسی حقوق تطبیقی قوانین مختلف کشورها صرف تطبیق عادی قوانین هم می‌تواند مثمر ثمر باشد اما باید جنس تطبیق را غنا و عمق بخشد که نیازمند تفکری از جنس خلاقیت و نوآوری است و یقیناً چنین جنس نگرش‌هایی به علم ارزشمند حقوق در مقایسه با سایر رشته‌ها نقش حقوق را به عنوان اساس توسعه پایدار بشر از ابعاد مختلف و اثربری دیگر علوم از علم حقوق و جایگاه متعالی و کاربردی آن دوچندان کرده و جایگاه ارزشمند آن ملموس‌تر خواهد بود و یا در تحلیل عنصر فکر آفرینی و خلاقیت و نوآوری در سایر مبانی علم حقوق به عنوان مثال می‌توان به موضوع توافقات بین‌المللی در قالب‌های مختلف حقوق بین‌الملل اشاره کرد. به عنوان مثال دیپلمات‌ها و یا متخصصین وزارت خارجه به‌غیراز بحث تخصصی حقوق بین‌المللی باید از چنان فکر آفرینی، خلاقیت و نوآوری برخوردار باشند تا با امعان نظر قرار دادن بحث مسئولیت‌های بین‌المللی و تعهدات ایجاد شده از یک سند توافق بین‌المللی طوری عنوان سند انتخاب شود تا ضمن تأمین ضروریات مدنظر بحث ضرورت تصویب آن در پروسه داخلی در مواردی که شاید لزومی هم به لحاظ محتوای حقوقی و مدنظر قانون‌گذار وجود ندارد نباشد و یا به شکلی در فحوای سند و ارکان آن بر روی کلماتی تأکید و رایزنی داشته باشند تا در تفسیرهای آتی نهایت اهداف مدنظر منافع ملی تأمین شود و از جهتی در دام واژه‌های انگلیسی حقوقی چند مفهومی رایزن‌های خلاق طرف‌های مقابل نیافتند و یا در بحث سرمایه‌گذاری خارجی وقتی قانون مختص سرمایه‌گذاری کشورها مطالعه می‌شود متوجه می‌شویم قانون‌گذار کشوری خلاقالنه در مقدمه و یا ماده‌های ابتدایی قانون صحبت از وسعت نظر قانونی بدون هیچ محدودیتی برای شخص خارجی می‌نماید و قانون کشور همسایه دیگر با همان عیار حقوقی اما از بایدها و نبایدها و خطونشان‌ها برای سرمایه‌گذاری خارجی صحبت می‌کند در حالی که همان قانون‌گذار اولی خلاقالنه اهداف و محدودیت‌های کشور را با استخدام جملاتی در مابین ماده‌ها پیاده می‌نماید و یا در بحث ملی کردن اموال سرمایه‌گذاری خارجی به عنوان یکی از مباحث مهم حیاتی مدنظر سرمایه‌گذار و وكلای حرفة‌ای اش کلمات و نه جملات مربوطه در ماده رصد و جراحی قرار می‌گیرد که باید خلاقیت و

ممايش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

نوآوری قانون‌گذار به کمک تحقق اهداف اصلی قانون باید. کلمات در علم حقوق چه در ماده‌های قانونی، چه در آرای قضات و دادگاهها و نظرات داوران و چه در قراردادهای داخلی بین‌المللی نقشی بسیار حائز اهمیت و مشمر ثمر دارد به عنوان مثال دیوان داوری در دعاوی نفتی در خصوص کم و کیف پرداخت غرامت در مبحث ملی کردن در قضیه آموکو در مورد ضابطه غرامت، رأی صادره کرده که حاوی نوآوری حقوقی و نکات مهم و روشنگری‌های بالرژشی است مورداشاره قرار می‌گیرد. به نظر دیوان داوری اثر تفکیک بین سلب مالکیت مشروع و غیر مشروع، در غرامت قابل پرداخت تجلی می‌کند. دیوان ابتدا به ماده (۲) ۴ از عهدهنامه مودت ایران و امریکا به عنوان قانون خاص اشاره می‌کند و می‌گوید طبق این ماده ضابطه غرامت در سلب مالکیت به نحو مشروع عبارت است از «غرامت عادله» که باید معادل ارزش کامل مال باشد. نوآوری دیوان درباره ضابطه غرامت در تفسیری است که از مفهوم «ارزش کامل مال» به دست می‌دهد (بندهای ۲۰۹ - ۲۰۷ رأی آموکو). دیوان می‌گوید «ارزش کامل مال» عبارت است از ارزش آن در زمان سلب مالکیت و عناصر تشکیل‌دهنده «ارزش کامل مال» نیز عبارت است از ارزش اجزای عینی و غیر عینی مال مربوط، به‌اضافه یک ارزش کلی دیگر در همان زمان به عنوان منافع آتی مال که آن را "future prospect" نامیده است. دیوان به‌این‌ترتیب عنصر عدم‌النفع را از مجموع عناصر تشکیل‌دهنده ارزش مال (غرامت) خارج می‌کند. در صورتی که در حالت سلب مالکیت به صورت غیر مشروع، «ارزش کامل مال» عبارت است از ارزش اجزای عینی و غیر عینی آن در زمان سلب مالکیت به‌اضافه عدم‌النفع از دست‌رفته تا زمان صدور حکم (محبی، ۱۳۸۵: ۶۱-۶۲). همان‌طور که در متن فوق به نوآوری دیوان در رأی صادره اشاره شد و به‌نوعی عدم‌النفع مطلق را از مجموع عناصر تشکیل‌دهنده ارزش مال (غرامت) خارج کرده و بر محاسبه آن فقط از زمان سلب مالکیت تا تاریخ صدور حکم تأکید داشته است که حاصل خلاقيت تفسير و نوع نگاه موشکافانه دیوان برخلاف رویه و یا تفسیر کلیشه‌ای جاری حسب اوضاع واحوال و شرایط خاص قرارداد است که این مهم نقش‌آفرینی خلاقيت و نوآوری هر چه بیشتر را در شاخه‌های مختلف رشته حقوق متجلی می‌نماید و یا در موضوع سرمایه‌گذاری خارجی به عنوان شاه کلید توسعه کشورها که قوانین مرتبط نقش تعیین‌کننده در جذب سرمایه‌گذار خارجی دارد به عنوان مثال قانون سرمایه‌گذاری خارجی ترکیه قانون‌گذار تسهیلات و رویه‌های تشویقی را به شکلی خلاقانه و متفاوت و مختلف و غیر یکسان در کل کشورش تقسیم کرده که شاید در مرحله اول به‌نوعی تبعیض‌آمیز به نظر رسد اما با نگاهی محتوایی و جامع‌تر و خلاقانه‌تر این رویه نوآورانه حقوقی بسیار جالب و جذاب برای سرمایه‌گذاری خارجی جهت توسعه مناطق سردسیر و توسعه‌نیافته شرق ترکیه قلمداد می‌شود که اتفاقاً با کشور ایران در رقابت برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی است و چنین رقابتی با خلاقيت‌های حقوقی قانون‌گذار ترک برگ برنده را به کشوری که نظام تقنيین حقوقی‌اش با نوآوری و خلاقيت عجین شده تقدیم می‌کند (رستم زاده، ۱۳۹۱: ۱۲۷).

همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

نتیجه‌گیری

هرچند که میزان انعطاف علم حقوق البته از منظر محتوای قواعد حتی در زیرشاخه‌ها متفاوت بوده و مثلاً قواعد حقوق عمومی پویایی و تحرک بیشتری از قواعد حقوق خصوصی دارند چراکه ارکان تأسیس یا تقینی هرگاه مصلحت اقتضا کند می‌توانند بنا به اراده خود مبانی حقوق عمومی را تغییر دهند ولی در حقوق خصوصی قانون‌گذار باید اوضاع حاصله از حقوق مکتبه افراد را رعایت کند و حتی المقدور از تغییر قواعد حقوقی اجتناب کند یا اینکه در صورت لزوم تصمیمات جدید خود را منطبق با گذشته می‌گیرد (قاضی ۱۳۷۸: ۲۲، ۲۳) اما با این تفاوت‌ها در شکل موضوع در علم حقوق که هرچند در زیرشاخه‌های آن نیز متفاوت است در مجموع ابعاد مختلف و محتوایی‌تر این علم همیشه تشنۀ خلاقیت نوآوری فکر آفرینی و کارآفرینی است بطوریکه چه در بحث تقنین و تفسیر و نحوه استفاده از رویه و یا صدور رأی در حقوق داخلی و ملی و یا در بحث بین‌المللی در حوزه تقین قواعد خاص و عام سرمایه‌گذاری خارجی و یا صدور نظر نوآورانه دیوان داوری در بحث پرداخت غرامت در قضیه آموکو به صورت مصدقی مورداشاره شد و با عنایت به مطالب فوق‌الذکر و اهمیتی که نوآوری، فکر آفرینی، خلاقیت و بالاخره کارآفرینی، امروزه در تمامی علوم مختلف برای خود کسب کرده و جایگاه ویژه و ارزشمندی در توسعه مترقیانه علمی علوم مختلف ایجاد کرده است، چه از بعد اعم و اخص موضوع و مؤلفه‌هایی که به عنوان مصدقی در هر دو وجه علم حقوق ذکر شده می‌طلبد که موضوع مهم کارآفرینی و فکر آفرینی، نوآوری و خلاقیت با زوایای مختلف مرتبط این رشته (علم حقوق) جدی گرفته شده و با راهکارها و ابزارهای علمی و تخصصی و کارشناسی و انجام مطالعات و پژوهش‌ها، ابزارهای نهادینه کردن فرهنگ کارآفرینی و فکر آفرینی، خلاقیت و نوآوری در علم حقوق را احصا کرده و به عملیاتی کردن این مهم پرداخت، چراکه وارد شدن این موضوعات حیاتی در علم حقوق امروزه به یک ضرورت حیاتی در علم حقوق تبدیل شده و هر روز نیز بیشتر خواهد شد باری که اعطاف خلاقانه موضوعات حقوقی از ابعاد مختلف در عرصه موارد مرتبط با حقوق بین‌الملل بسیار توسعه یافته و در فحوای موضوعات مرتبط با این موضوع به کرات بیشتر از حقوق داخلی کشورها قبل مشاهده است و می‌توان اذعان نمود که در چند سال آینده علم حقوق بدون کارآفرینی و فکر آفرینی نه تنها در کاربرد بلکه در توسعه محتوایی نیز حتی با وجود خصیصه‌های منحصر بودن این علم در پایداری محتوا بی‌معنی خواهد بود هرچند که در حال حاضر نیز با یک نگاه نیمه عمیق این مهم قابل درک است اما با توجه به روند تغییرات پرشتاب فناورانه جهان لزوم مطابقت و اعطاف محتوایی قوانین تقینی جهت بسترسازی برای اعطاف خلاقیت استنباطی نظر قاضی و یا داور و... در مقام تفسیر و صدور رأی و نظر و نیز در مباحث مهم و حیاتی اقتصادی و سرمایه‌گذاری خارجی برای کشورها می‌طلبد تا قوانین متناسب با ادبیات و

همایش ملی ایده‌های کارآفرینی و فرصت‌های جدید کسب و کار

گفتمان حقوقی دنیا مورد پرداخت حقوقی قرار گرفته و در صورت نیاز و یا ترمیم به روزتر گردد و حتی در بحث بسیار مهم مطالعات حقوقی ضرورت دارد تا قوانین به صورت پویا و پایا خلاقانه تطبیق داده شود همه این مهم در سیستم حقوقی و اجرایی حقوقی نیازمند نهادینه شدن فرهنگ چنین تفکری و سپس عملیاتی کردن یک تفکر نظاممند سازمانی و تخصصی خلاقانه و نوآورانه است.

منابع

- احمد پور داریانی، محمود (۱۳۸۰) کارآفرینی (تعریف نظریات، الگوهای)، شرکت پردیس ۵۷، چاپ سوم
- رستم زاده، امین (۱۳۹۱)، شناسایی و بررسی آخرین قوانین سرمایه‌گذاری خارجی کشورهای ترکیه ... پایان‌نامه کارشناس ارشد حقوق بین‌الملل، دانشگاه آزاد مراغه
- رستم زاده، امین (۱۳۸۹) مفاهیم و عملیات کارآفرینی، جزوه آموزشی ویژه دوره ۵۰ ساعته کارآفرینی و موسسه کار و تامین اجتماعی و اداره کل کار و تأمین اجتماعی، شرکت توسعه‌ی سامانه کارآفرینان
- رستم زاده، امین (۱۳۹۲) کار تیمی و حل خلاق مساله، جزوه آموزشی ویژه کارکنان جدیدالورود دستگاهها از سلسه آموزش‌های مصوب ضروری کارکنان..، اداره کل آموزش و پژوهش استانداری آذربایجان غربی
- زبردست، علی - رستم زاده، امین (۱۳۸۵) اتحاد جبری خلاقیت و نوآوری، فصلنامه علمی تخصصی رویش، شماره ۱۵ سال چهارم
- سالازار، میلتو و هیئت نویسنده‌گان (۱۳۸۰) مقدمه‌ای بر کارآفرینی، انتشارات کوهسار، چاپ دوم
- صمد آقایی، جلیل (۱۳۸۵) تکنیک‌های خلاقیت فردی و گروهی، موسسه عالی آموزش پژوهشی مدیریت و برنامه‌ریزی، چاپ دوم
- غنی نژاد، موسی (۱۳۸۰) چالش‌های سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، معاونت پژوهش‌های سیاست خارجی، گروه مطالعات اقتصاد سیاسی بین‌الملل
- فیض بخش، سید علیرضا، تقی‌یاری، حمیدرضا (۱۳۸۵) کارآفرینی، موسسه انتشارات علمی دانشگاه صنعتی شریف، جلد اول چاپ دوم
- قاضی شریعت پناهی، ابوالفضل (۱۳۷۸) بایسته‌های حقوق اساسی، نشر دادگستری، چاپ ۴
- کاتوزیان، ناصر (۱۳۷۷) مقدمه علم حقوق، شرکت سهامی انتشار، چاپ ۲۳
- محسن محبی (۱۳۸۵) رویه داوری بین‌المللی درباره غرامت (دعاوی نفتی)، مجله حقوقی نشریه مرکز امور حقوقی بین‌المللی معاونت حقوقی و امور مجلس ریاست جمهوری، شماره سی و پنجم
- هیکینز، جیمز، ترجمه محمود احمد پور (۱۳۸۱) ۱۰۱ تکنیک حل خلاق مسئله، انتشارات امیرکبیر،